

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 127.

Vydána dne 1. prosince 1922.

Obsah: (336.—338.) 336. Nařízení, jímž se vydávají pravidla o zkouškách osob povinnosti školské odrostlých na školách občanských. — **337.** Vyhláška o mzdách za šití v konfekci textilního zboží objednaného pro vojenskou správu. — **338.** Vyhláška o výměně 6% státních pokladničních poukázek (daňových) z roku 1922.

336.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 26. října 1922,

jímž se vydávají pravidla o zkouškách osob povinnosti školské odrostlých na školách občanských.

Podle §§ 4 a 78 zákona o školách obecných ze dne 14. května 1869, čís. 62 ř. z., čl. II. zákona ze dne 2. května 1883, čís. 53 ř. z., a § 148 uherského zákonného článku XXXVIII. z roku 1868 se nařizuje:

Oddíl I.

O zkouškách na školách občanských.

Osoby, které zcela vyhověly zákonitě povinnosti školní, ale do občanské školy buď vůbec nechodily nebo nevychodily úplně a s úspěchem nejvyšší třídu občanské školy, mohou konati na občanské škole zkoušky podle těchto pravidel:

§ 1.

Kdo chce vykonati zkoušku na škole občanské, přihlásí se písemnou žádostí u okresního školního výboru, v jehož obvodu bydlí, na Slovensku, a jde-li o školu menšinovou, u příslušného školního inspektora. V žádosti, doložené posledním školním vysvědčením a všeobecnou občanskou legitimací, vydanou podle nařízení vlády ze dne 8. srpna 1919, čís. 481 Sb. z. a n., jest odůvodniti, proč se má zkouška konati. Na Slovensku připouští se doložiti žádost místo všeobecné občanské legimitace také jinými úředními průkazy osobními.

§ 2.

Zkoušky konati se mohou toliko na veřejných, na Slovensku na státních školách občanských zpravidla jen dvakrát ročně, a to v měsíci lednu a červnu. Okresní výbor školní, pokud se týče školní inspektor rozhodne o připuštění ke zkoušce a určí, v kterém období a na které škole se má zkouška vykonati. Z rozhodnutí tohoto může se žadatel do 14 dní odvolati k zemské školní radě, na Slovensku k referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě a na školách spravovaných přímo ministerstvem školství a národní osvěty podle § 2 zákona ze dne 9. dubna 1920, čís. 292 Sb. z. a n., k tomuto ministerstvu.

§ 3.

Zkouška koná se před zkušební komisí, již předsedá buď okresní inspektor školní nebo ředitel školy, po případě jeho zástupce; další členy komise pro odborné skupiny předmětů nebo pro jednotlivé předměty zvolí ze členů učitelského sboru učitelská porada. Učitelé, kteří jednotlivé zkoušence soukromě připravovali ke zkoušce, nebo kteří jsou se zkoušencem v příbuzenském nebo poručnickém poměru, nesmějí býti členy zkušební komise, jež tyto zkoušence má zkoušeti.

§ 4.

Zkouška ze školy občanské koná se ze všech povinných předmětů občanské školy v rozsahu vytčeném učebnou osnovou všem třídám.

Zkoušky z jednotlivých povinných předmětů mohou se prominouti toliko za těchž podmínek, při nichž se žáci škol občanských osvobozují od vyučování tomu kterému předmětu. Osvobození toto poznamená se na vy-

svědčení na místě známky s odvoláním na toto nařízení.

Přeje-li si zkoušenec, může vykonati zkoušku také z nepovinných předmětů na škole zavedených.

§ 5.

Zkouška z krasopisu, kreslení a rýsování koná se jen písemně; z jazyka vyučovacího a z počtů, po případě z jiných jazyků, z těsnopisu a psaní strojem písemně a ústně, ze všech ostatních předmětů jen ústně.

Při ústní zkoušce nechť přítomni jsou vždy aspoň tři členové zkušební komise. Při zkoušce písemné dozírají střídavě členové komise.

§ 6.

O výsledku zkoušky v jednotlivých předmětech rozhoduje komise hlasováním; při rovnosti hlasů rozhoduje předseda. Byl-li zkoušenec z jazyka vyučovacího nebo z počtů nebo ze dvou některých jiných předmětů tříděn známkou „nedostatečnou“, nesmí mu býti vydáno vysvědčení o této zkoušce. Byl-li zkoušenec z některého nepovinného předmětu tříděn známkou nedostatečnou, nezapíše se tato známka na vysvědčení.

§ 7.

Vysvědčení má obsahovati jméno školního okresu, na Slovensku školního obvodu dozorcího; jméno školy; zkoušencovo jméno a příjmení a rodná data; posudky o prospěchu v jednotlivých učebných předmětech a vnější úpravě písemných prací známkami zavedenými obecně pro školy občanské; účel zkoušky, úřední povolení ke zkoušce, místo a datum, kdy bylo vydáno vysvědčení, podpis předsedy, všech členů zkušební komise a pečeť školy.

§ 8.

O zkoušce napíše se stručný protokol, v němž se uvede posudek o písemných a ústních zkouškách z jednotlivých předmětů a rozhodnutí komise, má-li se vydati vysvědčení. K protokolu připojí se klasifikované práce písemné. Protokol budiž podepsán všemi členy komise a uložen v archivu školním.

V třídním katalogu nejvyšší třídy budiž zapsána klasifikace a poznamenáno, že vysvědčení bylo vydáno.

Protokol, záznam v katalogu a vysvědčení napíše zapisovatel, zvolený ze členů komise zkušební.

O d d í l II.

O zkouškách na jednoročních kursech učebních, spojených se školami občanskými.

§ 9.

Zkoušky privatistů na jednoročních učebních kursech, spojených se školami občanskými v Čechách, na Moravě a ve Slezsku podle nařízení bývalého ministerstva kultu a vyučování ze dne 26. června 1903, čís. 22.503, konati se mohou obecně podle pravidel daných v §§ 1—8 tohoto nařízení, avšak s těmito obměnami:

1. Ke zkoušce připuštěn býti může toliko ten, kdo předloží vysvědčení, že s úspěchem vychodil úplnou školu občanskou nebo že vykonal zkoušku podle ustanovení 1. věty §u 4 tohoto nařízení.

2. Zkouška koná se ze všech povinných předmětů kursu v rozsahu daném učebnou osnovou tohoto kursu. O osvobození od konání zkoušky z jednotlivých předmětů povinných platí ustanovení § 4.

O d d í l III.

Obecná ustanovení.

§ 10.

Zkušební poplatek za zkoušku ze školy občanské nebo za zkoušku z jednoročního kursu učebního spojeného se školou občanskou ustanovuje se na 60 Kč. Poplatek ten, který zaplatí zkoušenec před zkouškou u ředitelství školy, v žádném případě se nevrací.

Zkoušenec, který hodnověrně prokáže svou chudobu, může v žádosti o připuštění ke zkoušce zároveň žádati, aby byl od zkušebního poplatku zcela nebo z části osvobozen. Rozhodovati o osvobození přísluší zkušební komisi a v případě stížnosti okresnímu výboru školnímu, na Slovensku nebo na školách menšinových školnímu inspektoru.

V případě úplného nebo částečného osvobození od zkušební poplatku nemají zkoušející odborní učitelé nároku na částečnou nebo úplnou náhradu z peněz veřejných.

§ 11.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Jím mění se všechny dosud platné předpisy o zkouškách privatistů z nejvyšší třídy na školách občanských a jednoročních kursech učebních spojených s těmito školami. Na území Podkarpatské Rusi toto nařízení se nevztahuje.

§ 12.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr školství a národní osvěty.

Švehla v. r.

Bechyně v. r.	Dr. Beneš v. r.
Šrámek v. r.	Habrman v. r.
Stříbrný v. r.	Dr. Rašín v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Udržal v. r.
Srba v. r.	Tučný v. r.
Malypetr v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Kállay v. r.	Dr. Markovič v. r.
Novák v. r.	Dr. Franke v. r.

337.

Vyhláška ministra sociální péče ze dne 18. listopadu 1922

o mzdách za šití v konfekci textilního zboží
objednaného pro vojenskou správu.

Komise pro krejčovské práce, zřízená podle ministerského nařízení ze dne 16. listopadu 1917, čís. 448 ř. z., pokud se týče ministerského nařízení ze dne 9. března 1918, čís. 91 ř. z., usnesla se stanovit mzdové sazby za zhotovení polní čepice, bluzu, kalhot, pláště pro pěší, pláště pro jízdu a pláštěnky takto:

Předmět	V místech	Dílenská práce		Domácká práce	
		Kč	h	Kč	h
polní čepice	I. třídy	1	70	1	87
	II. "	1	53	1	68
bluza	I. třídy	13	28	14	61
	II. "	11	95	13	15
kalhoty	I. třídy	7	97	8	77
	II. "	7	17	7	89
plášť pro pěší	I. třídy	22	31	24	54
	II. "	20	08	22	09
plášť pro jízdu	I. třídy	25	50	28	05
	II. "	22	95	25	24
pláštěnka	I. třídy	12	75	14	02
	II. "	11	47	12	62

Místa I. třídy jsou: Velká Praha, Velké Brno, Prostějov, Boskovice a všechna místa, v nichž sídlí obchodní a živnostenská komora.

Místa II. třídy jsou: všechna ostatní místa.

Tyto mzdové sazby platí pro zhotovení oněch shora uvedených součástí vojenských stejnokrojů, na něž byl vydán materiál počínaje 1. listopadem 1922.

Současně zrušují se sazby stanovené vyhláškou ministra sociální péče ze dne 21. listopadu 1921, čís. 425 Sb. z. a n.

Habrman v. r.

338.

Vyhláška ministerstva financí ze dne 17. listopadu 1922

o výměně 6% státních pokladničních poukázek (daňových) z roku 1922.

Finančním zákonem ze dne 19. prosince 1921, č. 470 Sb. z. a n. (čl. VI., odst. 2.), zmocněn byl ministr financí, aby obnosy státních dluhů během roku 1922 splatných prodloužoval. Na základě tohoto zmocnění vymění finanční správa 6% státní pokladniční poukázky (daňové), splatné 31. prosince 1922, těm majitelům, kteří si toho přejí, za poukázky nové.

Nové poukázky vydány budou s datem 31. prosince 1922 se dvěma půlročními kupony splatnými 1. července 1923 a 31. prosince 1923 v kusech po 500, 5000, 50.000 a 100.000 Kč a budou splatny 31. prosince 1923.

Poukázky ty budou opět požívati sirotčí jistoty. O promlčení pohledávky kapitálové a úrokové platí všeobecná zákonná ustanovení.

Tyto nové poukázky budou vydány dvojího druhu, a to:

1. Poukázky daňové, jimiž jest možno platiti daně obdobně jako poukázkami splatnými 31. prosince 1922,

2. pokladniční poukázky obyčejné ku placení daní nezpůsobilé.

Nové poukázky vymění se za poukázky staré v poměru 100 za 100.

Poukázkami daňovými bude možno platiti do 15. prosince 1923 daně nebo poplatky s příslušenstvím (s výjimkou dávky z majetku a dávky z přírůstku na majetku) u Ústřední státní pokladny v Praze, všech státních finančních pokladen, u důchodkového úřadu